

„Teofanijos“ – V.M.B. citatų rinkinys

„Atgalinis skaičiavimas“ – 1962-09-09r

32 Ir aš tikiu, kad štai ten, kad viskas, kas yra žemėje, atspindi Danguį. Aš tuo tikiu, nes jūs galite matyti kaip visi grumiasi dėl gyvybės – nes ten yra gyvybė, kurią atspindi ši gyvybė. Ir aš tikiu, kad kai Dievas sukūrė žmogų... [Iš pradžių] Jis pradėjo atspindėti mažesnius dalykus, tokius kaip gyvūnijos gyvybė ir po to kitas dalykas, kurį Jis sukūrė buvo kažkas kitokio. Būtent taip Biblijoje yra pasakyta, kad Jis taip padarė. Pirma Jis sukūrė medžius ir botanikos gyvybę ir Jis sukūrė žmogų. Ir galiausiai paskutinis dalykas, kuris kilo iš žemės kaip kūrinys buvo žmogus, aukštesnio už jį daugiau nebuvo sukurtas. O kodėl? Tai buvo tobulas atspindys aukščiausiojo Danguje, nes Dievas yra Žmogus. Suprantate? Dievas yra Žmogus, todėl tai yra to įrodymas. Ir kai Dievas nužengė, kad gyventų su mumis, Jis buvo žmogus. Suprantate? Žmogus tai parodo, kad raidos tobulumu buvo Dievas, kuris buvo Žmogus.

33 Ir tuomet, jeigu jūs pažvelgsite į medį (pažvelkite į žolę ir panašiai), pažvelkite į medį, jis atspindi Gyvybės Medį, kuris yra Danguje. Visi šie dalykai siekia tobulumo. Ir viskas, kas yra žemiška, kaip laiške Hebrajams čia yra pasakyta, buvo sukurta iš nematomų dalykų. Kitais žodžiais tariant, jie yra antgamtiniai. O antgamtiškumas reiškia žemiškumo atspindėjimą. Suprantate? Taigi, tada žemiškumas buvo amžinas arba turėjo būti amžinas kartu su antgamtiškumu, bet nuodėmė iškreipė žemiškumą. Todėl, ir jeigu yra taip, o aš tikiu, kad yra, tuomet viskas, kas vyksta žemėje yra provaizdis vykstančių dvasinių dalykų. Suprantate? Tai privalo kažką atspindėti, žmogaus pasiekimą.

34 Taigi, mes atrandame, kad kaip žemiškame kūne, čia yra žemiškas kūnas ir kūnas buvo sukurtas reprodukcijai, kad gimtų vaikai. Ir... taigi žemiškas kūnas, kai gimsta žemiškas kūdikis mes matome, kad pirmiausia pasirodo vanduo, po to kraujas ir tada gyvybė. Mes atrandame, kad dvasiniame Kristaus kūne pirmiausiai yra vanduo ir kraujas, ir Gyvybė; išteisinimas, pašventinimas, krikštas Šventąją Dvasia. Ar matote kaip tai atspindi, visi žemiški dalykai atspindi dvasinius dalykus. Žemiškas gimimas.

56 Tačiau man įdomu ar mes galėtume atsiversti Dievo Knygos puslapius šį rytą ir pažiūrėti kaip tuo metu atrodys bažnyčia, pamatyti Dievo pasiekimus. O, kaip visada įvykiai šioje žemėje simbolizuoja kažką, kas yra kažkur kitur; bet kai tai pasiekia žemę, įprastai tai yra iškreiptoje būsenoje, nes tai yra tamsos ir nuodėmės pasaulyje. Suprantate? Tačiau tuomet ten yra tikra atstovybė dvasinėse sferose kito išmatavimo. Iš buvimo trijuose išmatavimuose... tuomet šeštasis išmatavimas turi savo atstovybę. Aš taip dėl to džiaugiuosi.

„Izraelis ir Bažnyčia I-dalis“ – 1953-03-25

50 Taigi, tai yra išrinkimas. Aš noriu labai aiškiai parodyti šį išrinkimą, nes tai yra Tiesa. Taigi, jūs ne... jūs netapote Krikščioniu tiesiog atsitiktinai, nes jūs tapote Krikščioniu prieš patekdami į šį pasaulį. Prieš jums gimstant Dievas jus išrinko būti Krikščioniu, prieš Edeno sodą, prieš pasaulio sutvėrimą. „O, – pasakysite jūs, – ar tai tiesa, broli?“. Tai yra Tiesa. Dievas... dar prieš... jums apskritai dar nieko nežinant.

51 Buvo metas, kai jūs žinojote. Jūsų... jūsų protas tuo atžvilgiu dabar yra aptemdytas. Čia žemėje buvo tik vienas Žmogus, kuris žinojo, kad jis egzistavo dar anksčiau, ir tai buvo Jėzus. Jis pasakė: „Pašlovink Mane, Tėve, ta šlove, kurią Aš su Tavimi turėjau prieš pasaulio sutvėrimą“. Jis buvo įsikūnijęs Dievas, Jis galėjo persikelti ten ir žinoti, kas tai buvo. Tačiau mūsų protai tuo atžvilgiu yra aptemdyti.

52 Tačiau mes buvome išrinkti, iš anksto paskirti. Ar žinote, ką reiškia iš anksto paskirti? Bet kieno išankstinis paskyrimas reiškia – būti iš anksto Dievo numatytu. Amen. Tai nėra kažkas šiaip sau. Atkreipkite dėmesį. Aš manau, kad tai jus sutrikdė. Mums derėtų minutėlę apie tai pakalbėti. Atsiverskite kartu su manimi Efeziečiams pirmą skyrių ir šiek tiek paskaitykite, nes man labai gaila, bet jūs... jūs to nesupratote ir tiesiog galvojate, kad... kad tai tik aš taip pasakiau. Tai nesu tik aš. Dabar įdėmiai klausykite. Už kelių akimirų priešime prie Bažnyčios, ar po kurio laiko. Taigi Paulius kalba, adresuoja tai, Efeziečiams 1, konkrečiai skiria tai bažnyčiai. Štai kuo mes užsiimame šį vakarą. Tai nėra skirta kūdikiams. Tai skirta suaugusiems, o ne kūdikiams.

„Šventosios Dvasios Krikštas“ – 1958-09-28r

97 Tuomet, kas gi yra Šventoji Dvasia? Šventoji Dvasia yra ta pati Dievo Dvasia gyvenanti žmonėse už kuriuos Jis numirė ir įrašė jų vardą Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Jie buvo su Juo viena, iš pradžių. Taip sako Raštas. Ar Jėzus jiems nepasakė, kad jie buvo su Juo prieš pasaulio sutvėrimą? Jūsų protai yra aptemdyti ir tamsūs, ir mūsų visų yra, tų dalykų atžvilgiu. Tačiau mes neatsidūrėme čia per kažkokį menką atsitiktinumą. Mes esame Dievo sūnūs ir dukterys iš Dievo kūrinijos pradžios, ir buvome atsiųsti čia būti liudytojais, kad liudytume apie Dievo malonę, kuri gausiai išlieta mūsų širdyse per Šventąją Dvasią. Mes turime Amžinąją Dvasią. Niekas, niekas ir nėra jokio būdo, kuriuo būtų galima tai nutraukti. Dievo Bažnyčia užtikrintai bus toje vietoje be jokios abejonės.

„Klausimai ir atsakymai iš Pradžios knygos“ – 1953-07-29

57 Taigi, atkreipkite dėmesį į žmogų. Dievas pradžioje žinojo, kad Jis turės vyrus ir moteris ir Jis žinojo, kad Gelbėtojas bus čia ir Jis turės siųsti Jėzų, ir kad Jis bus nukryžiuotas. Ir Jėzus mokiniams pasakė, kai Jis buvo čia žemėje, kad Jis: „Žinojo juos prieš pasaulio sutvėrimą,“ – prieš pasauliui pradedant egzistuoti.

58 Ir Dievas pasakė, taip pat, ar Paulius sakydamas Galatams, pasakė, kad: „Jis išrinko mus ir pašaukė mus Jame prieš pasauliui esant sukurtam“. Pagalvokite apie tai! Tas Dievas... Visi, kurie norėtų išgirsti, ką Raštas apie tai sako, pakelkite savo rankas. Tai tiesiog atitinka užduotą klausimą. Atsiverskite su manimi Galatams pirmą skyrių. Pažvelkite čia. Aš turiu omenyje ne Galatams, o Efeziečiams. Dabar įdėmiai klausykite, ką Dievas pasakė Efeziečiams 1: Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, šventiesiems, esantiems Efeze, ir ištikimiesiems Kristuje Jėzuje: malonė tebūna jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus. Tebūna palaimintas Dievas ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus visais dvasiniais palaiminimais dangaus vietose Kristuje;

59 Dabar štai kur tai yra, sekite: kaip jis mus jame išsirinko prieš pasaulio pamato padėjimą... (taip bent!)

60 Tai yra tikrai gerai. Ar ne? Tai nėra tikrai gerai, tai yra nepakartojamai gerai! Prieš pasaulio pamato padėjimą Dievas pažinojo Ormaną Nevilį ir žinojo, kad jis pamokslaus Evangeliją. Ar tai nėra nuostabu? „Mus išsirinko...“. Na, jis yra Bažnyčios narys ir Dievas žinojo, kad Jis turės tą Bažnyčią. Ir jis pasakė, Paulius kreipdamasis į Efezo bažnyčią pasakė: „Jis išsirinko mus Jame“. Taigi, mes visi esame Kristaus Kūno nariai. Ar tai tiesa? Ir Dievas, prieš pasauliui būnant sukurtam pasirinko jus ir mane Jame prieš pasauliui būnant suformuotam. Tai bent! Tai bent! Ar tai nėra nuostabu?

61 Taigi, pirmasis žmogus, taigi, Jis sukūrė pirmą žmogų pagal Savo atvaizdą ir mes sugrįžtame į tą atvaizdą, tai tiesa, į mūsų pirmąjį sukurtą atvaizdą.

62 Kai Dievas sukūrė mane, Viljamą Branhamą, aš buvau prieš pasaulio sutvėrimą, jis sutvėrė mano būtį, mano dvasią. Kiek man žinoma aš apie tai nieko nenutuokiau, tačiau... bet aš buvau ten. O, aš... aš nemanau, kad jūs tai suprantate. Tačiau dabar, tik minutėlę, Jėzus pasakė mokiniams, kad Jis: „...žinojo juos dar prieš pasaulio sutvėrimą,“ ir Paulius čia pasakė, kad „Jis išsirinko mus prieš prasidedant pasauliui“. Taigi, ten buvo tam tikra mano dalis, Ormano Nevilio, ir visų jūsų čia, kurie buvo Kristuje Jėzuje prieš pasauliui prasidedant. Ir štai kaip aš tai suprantu. Aš manau, kad šiandien žmonės, kurie turi šią Dvasią, arba dvasią, dalį tų angeliškų būtybių, dvasios, kurios išėjo iš Dievo, kurios pradžioje nepuolė ir pasipriešino šėtono melui Danguje.

63 Ir du trečdaliai žemės yra nuodėmėje ir daugiau nei tiek, tie du trečdaliai angelų buvo išmesti. Ir tos demoniškos dvasios įėjo į žmones ir apsigyveno jų kūnuose. Ar suprantate, ką turiu omenyje? Jie yra demonai, kurie kadaise... jie kadaise egzistavo ir jie įėjo į žmones ir

suteikė jiems prigimtį. Jėzus iš Marijos Magdalietės išvarė jų septynetą. Išdidumas, gyrimasis (susireikšminę žmonės, matote), netyri, nepadorūs, vulgarūs, rungtyniaujantys, vaidijasi. Visi šitie dalykai, matote.

64 Tai buvo dvasios, kurios buvo sukurtos ten aukštai dar anuomet, kai Dievas pradėjo kurti žmogų pagal Savo atvaizdą. Sukūrė tas antgamtinės būtybes, tas dvasias.

65 Ir tuomet į žemės dulkes Jis patalpino žmogų, kuris buvo pirmasis žmogus, Adomas. Ir tas žmogus buvo sukurtas pagal atvaizdą, šitas žmogus čia yra sukurtas pagal gyvūno atvaizdą. Šitie žmogiškieji kūnai yra sukurti pagal gyvūnų atvaizdą.

66 Mūsų rankos yra labai panašios į beždžionės ir... ir turime pėdas kaip lokys. Pažvelkite į lokio jauniklį, nuvilkite nuo jo kailį, nudirkite jo odą ir pasodinkite jį greta moteriškos giminės kūdikėlio ir pabandykite surasti skirtumą. O! Broli, tau tikrai reikės ieškoti įdėmiai. Visa oda, sandara, beveik tokia pati, kaip tai sukurta ir formos, ir viskas tiesiog atitinka. Tai yra pagal gyvūno gyvybės atvaizdą, nes jis buvo sukurtas pagal gyvūno santvarką, nes tokia buvo jo pareiga – valdyti gyvūnus.

67 Ir jeigu jūs patrauksite Šventąją Dvasią nuo žmogaus, jis taps žemesniu už gyvulį, jis bus prastesnis už gyvūną. Taip sakyti nėra lengva. Bet pažiūrėkite į žmogų, kurio protas nėra perkeistas, be Šventosios Dvasios, kuri valdytų jo mintis ir... ir panašiai, jis išplėšia kūdikį iš motinos rankų ir išprieivartauja ją, kad patenkintų žvėrišką geismą. Būtent taip.

68 Ir moteris, kuri yra nieko verta. Pažiūrėkite į motiną kiaulę ir kalę, mes visaip jas vadiname... Bet jos moralė apsiriboja tik jos šunyčiais, o kiaulės – jos kiauliukais, tačiau užsispyrusi, neturinti gero atsilepimo moteris yra lygiai tokia pati kaip... tiesiog visa laiką netyrume. Tai tiesa. Todėl nepamirškite, kad jūs esate... be Kristaus jūsų moralė... gali tapti menkesnė nei šuns. Tai tiesa.

86 Dabar atkreipkite dėmesį. Labai dažnai... O kaip yra su Tėčiu ar Mama, kai jie buvo prie mirties ir matė savo artimuosius stovinčius ten greta? Jie juos atpažindavo. Bet jie yra antgamtiniame kūne.

87 Bet štai kur yra šlovingoji dalis. Kai sugrįš Jėzus prisikėlimo metu, tai nebus tas kūnas. Tas kūnas tuomet, ta antgamtinė būtybė, kurią Dievas sukūrė pradžioje, ji sugrįš į žemę pasiimti kito kūno, negimusio iš moters, bet to, kurį sukūrė Dievas (Aleliuja!), kad niekada nepasentų ir būtų be raukšlės, niekada neturės žilo plauko galvoje, bet būsite tobuli amžinai! Aleliuja! O, broli, tai priverstų mane šaukti net ir sunkiausiomis aplinkybėmis! Tai tiesa. O: „Šitą kūno rūbą aš nusivilksiu ir pakilsiu, ir paimsiu amžinąjį apdovanojimą!“. Ar mums iš viso dėl ko nors reikia jaudintis?

88 Štai čia slypi visas planas, kaip Dievas sukūrė mane pačioje pradžioje. Aš nužengiau čia į žemę, užėmiau savo vietą kaip Evangelijos pamokslininko, arba jūs kaip vyras ar moteris turintys išgelbėjimą, mes gyvename gyvenimą iš Dievo malonės. Aleliuja! Ir ta pati dvasia, kuri kadaise buvo ten pačioje pradžioje, palieka šią vietą. Aš ir vėl galėsiu sąmoningai žinoti, kad aš buvau čia, (Aleliuja!), ir tuomet lauksiu ten po aukuru, amžinai palaimintas, poilsyje. Ir

galiausiai, kai ateis sugrįžimo metas, aš pasiimsiu savo kūną jo pačiame žydėjime, prieš mirčiai jį išstinkant.

„Nepavedančios gyvojo Dievo realybės“ – 1960-06-26

224 Leiskite man pasakyti dar vieną dalyką. Religija nepatenkina alkstančios širdies. Religijos jos nepatenkins. Jeigu žmogus alksta Dievo, jūs pasakote jam, sakote: „Sukalbėk 'Apaštalų tikėjimo mokymą', prisijunk prie bažnyčios, įrašyk čia savo vardą, būk apšlakstytas arba panardintas,“ – ar ką tik norite padaryti, tai niekada nepasotins alkanos sielos. Nes jie buvo iš anksto paskirti Dievo, kad ieškotų Gyvenimo. Jie kadaise buvo angelai, ten kadaise buvo angelas, kuris nepuolė. Du trečdaliai Dangaus angelų puolė; tai yra šios piktosios dvasios veikiančios žmonių tarpe, labai religingos. Jūs žinote, kad taip yra sakoma Biblijoje. Jūs buvote apskritai ne vien tik tai čia. Kadaise jūs buvote kažkur kitur.

225 Nepamirškite, nuodėmė neprasidėjo žemėje. Nuodėmė prasidėjo Danguje, kai Liuciferis paėmė ir padarė jį... Jis pasakė: „Aš noriu denominacijos, sukursiu kažką didingo,“ – nuvyko į šiaurės šalį ir įkūrė kažką didesnio nei Mykolas. Ir jis buvo išmestas iš Dangaus.

226 Ir taip pat tie angelai anuomet, tos dvasios. Na dėl šios priežasties: „Kai ši žemiškoji padangtė suirs, mes turime kitą jau laukiančią“. Suprantate? Ir dėl šios priežasties: „Mūsų vardas buvo įrašytas į Avinėlio Gyvenimo Knygą prieš pasaulio sutvėrimą“. „Visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis pas Mane“.

„Klausimai ir atsakymai iš laiško Hebrajams II-dalis“ – 1957-10-02

358 O Dieve, tu esi mums toks realus ir mes dėl to taip džiaugiamės. Mes meldžiame, kad Tu atleistum mums dėl visų mūsų tingių kelių ir mūsų kvailių kelių. Ir, o, prisimink mus, Viešpatie, kad mes esame žmogiškieji kūnai tamsiame pasaulyje, tamsos ir nuodėmės, ir sumaištis pasaulyje. Ir mes žvelgiame per uždangą, kaip tai buvo, dengiančią mūsų veidą, ir mes tik matome ir žinome kaip žmogiškai galime. Bet vieną dieną, kai ta uždanga bus patraukta, mes matysime Tave veidas į veidą ir pažinsime taip kaip buvome pažinti. Štai šios dienos mes laukiame.

„Septyni Bažnyčios Periodai“ – Laodikejos Sveikinimas

Filipiečiams 1:6: „Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse pradėjo gerą darbą, jį ir pabaigs iki Jėzaus Kristaus dienos.“ „Jis yra tikrasis Liudytojas.“ Taigi, šis žodis „tikrasis“ yra tas pats žodis, kurį mes matėme Apreiškimo 3:7. Jūs pamenate, kad žodis „tikrasis“ nereiškia žodžio „melagingas“ priešingybės. Jis turi kur kas turtingesnę, gilesnę prasmę. Jis išreiškia tobulą įgyvendinimą kaip priešingybę daliniam įgyvendinimui. Taigi, jau Filadelfijos periode Viešpaties atėjimas artėjo. Kokią didžią meilę tas periodas parodė Jam. Tai man primena tuos nuostabius 1 Petro 1:8 žodžius: „Jūs mylite Jį, nors ir nesate Jo matę; tikėdami Jį, nors ir neregėdami, džiaugiatės neišsakomu ir šlovingiausiu džiaugsmu.“ Su jais ir mes džiūgaujame. Mes nematėme Jo, bet pajutome. Dabar Jį pažįstame tiek, kiek mums leidžia ribojantys pojūčiai. Tačiau vieną dieną tai bus akis į akį. Tai skirta šiam periodui. Jis ateina šio periodo pabaigoje. Dalinis supratimas taps TOBULU SUPRATIMU, UŽBAIGTU ĮGYVENDINIMU. Aleliuja! Dabar mes žiūrėjome pro užtamsintą stiklą, bet greitai pamatysime akis į akį. Mes eįjome iš šlovės į šlovę, tačiau greitai tai bus tiesiog šlovėje, ir JO ŠLOVÉJE SPINDĖSIME. MES BŪSIME KAIP JIS, NUOSTABIAI PANAŠŪS Į JĮ, JĖZŪ, MŪSŲ DANGIŠKĄ IŠGELBĖTOJĄ! Argi tai nenuostabu? Mes užbaigti Jame. Tai tiesa. Apie tai Jis mums nemeluotų. Bet vieną dieną mūsų atomai bus pakeisti. Mes apsiliksime nemarybe. Visi būsime pasinėję į gyvenimą. Tuomet mes ĮGYVENDINSIME SUPRATIMĄ.

65-0221 Kas yra Šitas Melchizedekas

91 Maždaug po trijų ar keturių metų karalius pateko į bėdą. Tai buvo prieš Jėzaus Kristaus Kraujui prasilejant. Jis buvo rojuje. O En-doro ragana kažką iškvietė, kad ateitų ir nuramintų Saulių. Ir kai ragana išvydo jį stovintį, ji tarė: „Aš matau dievą kylantį iš žemės.“

92 Ir po to, kai žmogus numirė, buvo palaidotas ir supuvo kape, ten jis stovėjo tame urve, dėvėjo savo pranašo rūbus ir tebebuvo pranašas, amen, nes jis pasakė: „Kodėl sudrumstei man ramybę ar dėl to, kad tapai Dievo priešu?“. Sekite kaip jis pranašauja. „Rytoj vakare, šiuo laiku, tu būsi su manimi.“ Jis vis dar buvo pranašas, nors šį kūną buvo palikęs.

Suprantate, jis pasireiškė čia ir buvo to Žodžio dalis, ir jis sugrįžo iš kūno gyvybės į kūną, kuris buvo jam paruoštas prieš pasaulio sutvėrimą. Jis įėjo į teofaniją, kuri buvo Žodis. Ar suprantate tai? Štai kur išeina visi tikintieji, kuomet mes iš čia išeiname.

93 Tuomet, tame pavidale, tuomet uždanga yra pakeliama. Suprantate, jūs esate Žodis, taip pat, kai jūs įeinatė į tai. Kaip mažas kūdikis... Kaip neseniai minėjau...

94 Dabar atkreipkite dėmesį. Šlovinkite Dievą už šių Antspaudų atidengimą, tokia mano malda žinoti šiuos dalykus!

„Būsimieji Dangiško Jaunikio ir Žemiškos Nuotakos Namai“ – 1964-08-02

130 Dabar pažvelkite į šitą kunigą čia. Mes atrandame, kad jo apatinė dalis čia, jo ankstesnis gyvenimas, jo užnugaryje, jo išankstinis paskyrimas čia, yra nuodėmingas. Štai čia yra pragaras, čia apačioje.

131 Dabar šita maža dalis štai čia, tai atrodo kaip klasės lenta, šitai simbolizuoja jo šventumą. Jis buvo kunigas. Jis buvo gerbiamas žmogus. Tai simbolizavo šitai. Jis buvo, taip pat, turėjo būti geras žmogus, arba nebūtų galėjęs būti kunigu. Bet matote kaip jis tai įgydavo, tai buvo per intelektualinį išmokimą.

132 Taigi, šita paprasta moteris, jos pirmasis gyvenimas, štai čia, ji buvo prostitutė, ji buvo sužalota. Bet štai čia žemiau joje, čia, buvo šiek tiek supratimo. „Aš žinau, kai Mesijas ateis...“. Suprantate? Suprantate, tai buvo štai čia.

133 Atkreipkite dėmesį, kai Jėzus atėjo ir išreiškė Žodį, nes Žodis atpažino mintis, kurios buvo širdyje; kaip Hebrajams 4 pasakyta, kad Jis taip padarys, 4:12, kad Jis tai padarys. „Žodis buvo širdies minčių atskyrėjas,“ – ir Jis atėjo kaip Žmogaus sūnus, Pranašas. Kas įvyko? Šitas kunigas turėjo tik intelektualinį išsilavinimą, pasakė: „Tai yra velnias,“ – nes taip tai pavadino jo denominacija. Ką tai padarė? Jis nebuvo iš anksto paskirtas, todėl tai jį aptemdė.

134 Bet šita paprasta moterėlė neturėjo nieko, ką būtų galėjusi parodyti; ji buvo visiškai netyra ir purvina. Bet, atkreipkite dėmesį, štai čia žemiau savyje ji turėjo atstovybę, matote. Ir, tuomet, ji laukė, kol tai taps kūnu. Ir kai Jis pasakė: „Eik pašauk savo vyrą ir ateikite čia“. Ji pasakė: „Pone, aš neturiu vyro“.

135 Pasakė: „Tu pasakei tiesą, nes turėjai penkis ir tas, kurį dabar turi nėra tavo vyras. Tu turėjai penkis. Su šiuo esi turėjusi šešis“.

136 Ji pasakė: „Pone!“ (Ne: „Tu esi...“, ne: „Beelzebubas“). „Aš matau, kad Tu esi Pranašas. Taigi, mes žinome, kad Mesijas, kuris yra Kristus, ateis. Ir kai Jis ateis, Jis tai padarys“. Jis atsakė: „Aš esu Jis“.

137 Daugiau neliko abejonių. Jums nereikėjo daugiau aiškinti. Ji tai pamatė. Ji tuo patikėjo. Ir tekina ji nubėgo! Kodėl? Ką Tai su ja padarė? Tai atpirko ją.

138 Dabar sekite, Jis atėjo tam, kad būtų Atpirkėjas. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ką reiškia „atpirkti“? „Sugražinti atgal“. Kodėl Jis nepasirinko kunigo? Jo niekada ten nebuvo. Suprantate? Suprantate, jis neturėjo jokios atstovybės.

139 Jis atėjo atpirkti to, kas puolė. Puolime ta mergina papuolė į sumaištį; bet ji buvo Dievo mintyse prieš pasaulio sutvėrimą ir Jis atėjo ją apvalyti. Suprantate? Tada Jis... Ji turėjo Amžinąjį Gyvenimą. Suprantate?

140 Kur... kunigas, kas su juo atsitiko? Tai pasiuntė jį atgal į jo paskyrimo vietą. Jis nieko neturėjo iš pat pradžių tik intelektualinį išsilavinimą.

141 Dabar paklausk, drauge, jeigu viskas, ką turi yra intelektualinis išsilavinimas, tu turi kažką kito nei tai. Ir tau niekada nepavyks to gauti nebent tik jeigu turi atstovybę. Dėl šios priežasties aš tikiu, jog jūs atvykote iš rytų ir vakarų, šiaurės ir pietų; Žodis, gyvas, tapęs kūnu.

142 Dabar atkreipkite dėmesį į tai, kaip Jis padaro Savo kelią žinomą per Savo pranašus iš pradžių. Jis niekada šito nepakeitė.

145 Jūs tapote nauju žmogumi. Amen! Ne senas ir „sulopytas“, per prisijungimą prie bažnyčios ar bandymą atversti naują puslapį, bet jūs esate visiškai naujas vienetas. Dievas paima seną žmogų ir visiškai jį išdegina Šventąja Dvasia ir Ugnimi, ir ateina Pats, atsiunčia jūsų atstovybę. „Joks žmogus negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas jo nepritrauks. Ir visi, kuriuos Tėvas davė Man, ateis pas Mane“. Ar jūs suprantate tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tas pats planas; tas pats kelias.

146 Šėtonas buvo... bus paimtas iš žemės, lygiai taip pat kaip Šėtonas buvo patrauktas nuo jūsų. Šėtonas negali varginti; arba jis gali gundyti, bet jis negali užvaldyti iš naujo gimusio Krikščionio. Nes Dievas nuo pasaulio sutvėrimo iš anksto numatė jį ir siuntė Jėzų jį atpirkti, ir Kraujas jį užtaria. Kaip jis gali nuodėmiauti, kai to negali pamatyti net Dievas? Jis net ne... Vienintelis dalykas, kurį Jis girdi, tai yra jūsų balsas. Jis mato jūsų atstovybę. Amen! Tai tiesa. Suprantate?

257 Dabar jūs pasakysite: „Na, pažiūrėk į šitą kunigą. Ar jis nebuvo Dievo sūnus?“. Tai įrodė, kad jis nebuvo. Ko jis negalėjo atpažinti? Ar jis sakė: „Aš tikiu Biblija“? Žinoma. Bet jis negalėjo atpažinti išreikšto valandos Žodžio. Viskas, ką jis turėjo tai tik intelektualinis išsilavinimas, kurį jis įgijo iš kažkokios iki jo buvusios grupės.

258 Ir šiandien yra lygiai tas pats! Suprantate? Aš žinau, kad tai stipru, bet tai yra Tiesa.

259 Ten buvo Žodis, kaip buvo ištarta tiksliai tai dienai; ir, jis, visgi būdamas mokslo žmogus, visgi jis buvo pagarsėjęs žmogus, bet jis negalėjo Jo atpažinti. Kodėl? Nesvarbu koks mokslo žmogus jis buvo ar kažkas panašaus, jis vistiek neturėjo išankstinio paskyrimo atstovybės. Suprantate?

260 Tik iš anksto paskirtasis bus tas, kuris ją turės; tik taip gali būti. Ir jūs galite tai padaryti, jei tik... Nes, pažvelkite, tai įrodo išankstinį paskyrimą. Nes, jeigu jūs turite Amžinąjį Gyvenimą, jūs turėjote būti Dievo dalis visais laikais, nes tik Jis yra Amžinas. Ar suprantate tai? O, tai bent! Pagalvokite apie tai.

„Tikėjimas“ – 1956-08-15

94 Jėzus pasakė: „Šiuos ženklus, kuriuos aš darau, jūs taip pat darysite“, tuomet Dievo prisiekta sandora yra teisinga. Ar Jo prisiekta sandora yra teisinga? Tuomet dėl ko mums reikia jaudintis? Jėzus yra čia. Jo Dvasia yra čia. Mes esame... Kas tik ką dabar atsitiko? Aš perėjau į kitą pasaulį. Tai yra nematomas pasaulis. Žiūrėjimas vienas į kitą mums tapo toks sąmoningas. Bet ten yra nematomas pasaulis; ir jūs... tai yra didingiau už bet ką, ką jūs galite pamatyti. Ir čia yra Kristus. Šiame pasaulyje, šiame pastate čia yra piktosios dvasios ir karas. Ir Krikščionys yra patepti, ir Dievo Angelai stovyklauja aplink juos stengdamiesi sutei... suteikti jiems jėgų per tikėjimą. Ir štai aš stoviu čia, tiesiog atiduodu save ir Šventoji Dvasia veikia, ir štai šitai jūs vadinate dangiškomis vietomis Kristuje Jėzuje. Bet nepamirškite, Šėtonas Dievo sūnų atžvilgiu visada yra skeptiškas. Jūs žinote, jis visada toks yra. Kas nors turi skeptišką supratimą, kai jie tai daro, tai yra tiesiog jis bandantis sutrukdyti. Bet krikščionys visada nugali.

„Klausimai ir atsakymai iš laiško Hebrajams III-dalis“ – 1957-10-06

613 Dabar Antras Petro 2:4. Gerai, pone, štai kur mes esame: 66. Antras Petro 2:4: „Nes jei Dievas... Nes jei Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet numetė juos žemyn į pragarą,“ – tuomet kodėl Kristus pamokslavo dvasioms kalėjime Pirmame Petro 3:19?

614 Dabar mes turime atsivertę Petro 2:4, iš pradžių. Gerai. „Nes jei Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet numetė juos žemyn... žemyn į pragarą ir... ir atidavė į tamsybės grandines, kad būtų laikomi teismui;“

615 Dabar, taigi atsiverskime Pirmą Petro (čia buvo Antras Petro), Pirmas Petro 3:19, pasiklausykite šito. Štai čia, gerai. Šitie tik ką buvo gauti, dėl šios priežasties aš neturėjau jų pasižymėjęs... kas taip pat... ėjo ir pamokslavo dvasioms kalėjime;

616 O, taip, štai kur sustojome. Pradėkime šiek tiek prieš tai, 18-a eilutė: „Nes ir Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad nuvestų mus pas Dievą, būdamas numarintas kūnu, bet atgaivintas Dvasia, kuria jis taipogi nuėjo ir skelbė kalėjime dvasioms; kurios kadaise buvo neklusnios...“.

617 Mano brangus drauge, jeigu tu tik perskaitytum kitą eilutę, ten tai paaiškinta. Suprantate? „Kurios kadaise buvo neklusnios, kai kartą Dievo ilga kantrybė laukė Nojaus dienomis, kol buvo ruošinama arka, kurioje kelios, tai yra, aštuonios sielos, buvo išgelbėti per vandenį“. Suprantate?

618 Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį toje vietoje, aš manau, kad šitas pamokslininkas turi dar vieną klausimą apie... kažką panašaus, į tai bus atsakyta šiek tiek vėliau.

619 Pirmas Petro 4... arba 2:4, jeigu pastebėsite: „Jeigu Dievas nepasigailėjo angelų,“ – kaip žodis „angelas“ parašytas? Iš mažosios „a“. Suprantate? Taigi, o štai čia: „dvasios kurios buvo kalėjime, kurios neatgailavo ilgos kantrybės Nojaus dienomis,“ – tie patys angelai. Tai buvo žmonės: pasiuntiniai, pamokslininkai; „Nepagailėjo angelų“. Ar jūs žinojote, kad... žodis „angelas“ kyla iš žodžio „pasiuntinys“? Kas iš jūsų žino, kad angelas yra „pasiuntinys“? Būten taip, angelas yra pasiuntinys: „...ir Jis nepagailėjo angelų“. Suprantate?

620 O štai čia Hebrajams, jūs prisimenate mes tai išnagrinėjome prieš kelias savaites, apie angelus?

621 Ir Heb... Apreiškime: „Sardų bažnyčios angelui rašyk tuos dalykus. Efezo bažnyčios angelui rašyk tuos dalykus. „Bažnyčios angelui...“. Prisimenate tai? Ir mes atsekėme žodį „angelas“ ir žodyne, ir atradome, kad tai reiškia „pasiuntinys“. Tai gali būti „pasiuntinys žemėje, atgamtiškas pasiuntinys,“ – žodis „angelas“.

622 Todėl šitoje būsenoje, jeigu mes paimtume žodyną ir atsektume tai, jūs atrastumėte, kad tai prasideda nuo „pasiuntinių, pirmųjų pasiuntinių“. Matote: „Jeigu... jeigu Jis nepagailėjo... Jeigu Dievas nepagailėjo angelų, kurie nusidėjo,“ (Suprantate?) „ir atgamtinių būtybių,“ (Suprantate?) „po laukimo...“. Dabar sekite, jis pasakė: ...jei Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet numetė juos žemyn į pragarą ir atidavė į tamsybės grandines, kad būtų laikomi teismui;

623 Tuomet pažiūrėkime vėl į Pirmą Petro, 3:19, sekite kas čia yra parašyta: „Kuria jis taipogi nuėjo ir skelbė kalėjime dvasioms; kurios kadaise buvo neklusnios, kai kartą Dievo ilga kantrybė laukė Nojaus dienomis... (Matote, tai buvo tos dienos pasiuntiniai, pasiuntiniai) ...kol buvo ruošiama arka, kurioje keletas, tai yra, aštuonios sielos, buvo išgelbėti per vandenį.

624 Taigi, jeigu pastebėsite tos būtybės buvo Danguje. Dabar Apreiškime 11... arba 7-as skyrius, aš manau... arba ne, ne, tai 12-as skyrius. Jis parodo stovinčios moters paveikslą; ties jos galva mėnulis ir saulė... ar saulė ties jos galva ir mėnulis po jos kojomis. Ir raudonas slibinas išstojo, kad surytų Vaiką vos tik Jam gimus ir jis savo uodega jis numetė trečdalį Dangaus žvaigždžių ir numetė jas žemėn. Ar jūs pastebėjote tai? Taigi, tai nereiškia, kad šėtonas turi... turi ilgą uodegą, kuria jis apsuko žmones, bet tai yra „ta yra tai, ką jis pasakojo“ ir numetė tų žvaigždžių trečdalį. Tos žvaigždės buvo Abraomo sėkla.

625 Abraomas pasakė: „O...“.

626 Dievas pasakė Abraomui: „Pažvelk aukštyn į dangus ir suskaičiuok žvaigždes, jeigu gali“.

627 Jis pasakė: „Aš negaliu to padaryti“.

628 Jis pasakė: „Taip tu negalėsi suskaičiuoti savo sėklos,“ – žvaigždžių.

629 Kas yra ryški ir Rytinė Žvaigždė? Jėzus iš Nazareto, pati ryškiausia kada nors gyvenusi žmogiškame kūne. Jis yra ryški ir Rytinė Žvaigždė. Ir Jis yra Abraomo Sėkla atėjusi per Izaoką. Ir mes, būdami mirę Kristuje, priimame Abraomo sėklą ir esame paveldėtojai pagal pažadą.

630 Todėl dangaus žvaigždės simbolizavo čia žmogaus dvasias. Ir kai raudonasis slibinas (Roma, savo persekiojime) apsupo du trečdalius... trečdalį žvaigždžių ir numetė jas žemyn, tai įvyko mūsų Viešpaties Jėzaus nukryžiuavimo metu, kai jie atmetė Jį ir Jis buvo... ir išvarė Jį lauk ir nenorėjo su Juo turėti nieko bendro; ten buvo tas trečdalis angeliškų žvaigždžių, angeliškų būtybių.

631 Suprantate, savo kūne, jūsų viduje... (mes turime kitą su tuo susijusį klausimą, tiesiogiai, kad galėtume geriau atsakyti). Todėl, kai... Jūsų viduje yra dvasia, kitas žmogus. Jūsų išorėje yra vienas žmogus, jūsų viduje yra kitas žmogus. Todėl jūsų viduje yra antgamtiškumas, jūsų išorėje – žemiškumas. Suprantate? Ir šita būtybė, jeigu jūs esate Dvasios vedamas, Dievo, jūs tapote Dievo pasiuntiniu arba angelu. Dievo pasiuntinys, Dievo angelas, tai yra būtent vienas ir tas pats žodis; negalite jų išskirti. Dievo pasiuntinys arba Dievo angelas.

632 O kuris turi didžiausią valdžią? Angelas iš Dangaus ar angelas stovintis prie sakyklos? Kuris ją turi? Angelas prie sakyklos! Paulius pasakė: „Jeigu Angelas iš Dangaus ateis ir pamokslaus bet kurią kitą evangeliją jums, nei tą kurią aš jau pamokslavau, tebūna prakeiktas“. Todėl angelas pateptas Šventąją Dvasia ir turintis Žodį stovi šalia Dievo. Tai tiesa. Danguje jo valdžia...

633 „Visos jėgos Danguje ir žemėje yra atiduotos į Mano ranką. Eikite ir aš eisiu su jumis. Ką tik jūs surišite žemėje, Aš surišiu Danguje. Ką jūs atrišite žemėje, Aš atrišiu Danguje“.

634 O, jeigu didi, šventa Bažnyčia tik suvoktų savo jėgą, kad galėtų daryti šiuos dalykus. Bet čia yra tiek daug abejonių ir baimės, ir drebėjimo, stebėjimosi ar tai išsipildys: „Ar taip galėtų būti?“. Kol visa tai yra, Bažnyčia niekada negalės tiesiai atsistoti. Ir kai visos baimės kalbos bus išgaravusios ir Šventoji Dvasia bus visiškoje Bažnyčios valdžioje, tada nebeliks visų baimių ir tokia Bažnyčia turės jėgą. Suprantate? Na, savo užnugaryje jie turi viską, kas priklauso Dangui. Jie yra Sosto ambasadoriai. Būtent taip! Kristaus ambasadorius turi valdžią ir viskas, ką turi Kristus priklauso tam ambasadoriui. Ir Jis pasakė: „Eikite į visą pasaulį, jūs būsite Mano liudytojai po to, kai Šventoji Dvasia ant jūsų nužengs“. O kas yra liudytojas? Jis yra ambasadorius, kuris ateina ir kažką paliudija. Visos Dangaus jėgos yra jūsų rankose! O, kodėl mes sėdime? Ir bažnyčia yra bevaisė ir mes sėdime neveiksnūs. Taip yra dėl to, kad mes neatpažįstame šių dalykų.

635 Taigi, sielos buvusios kalėjime (kurios neatgailavo), nebuvo Angeliškomis būtybėmis, kurios buvo... buvo numestos žemyn Angelų pavidale, bet tai buvo dvasios tų angeliškų būtybių, kurios puolė prieš pasaulio sutvėrimą dar anuomet, kai Danguje vyko karas. Ir šėtonas ir... ir slibinas kovojo, ir tuomet... arba Mykolas ir... ir slibinas kovojo (ir Liuciferis). Ir

Liuciferis buvo išmestas kartu su visais savo vaikais (visais angelais, kuriuos jis apgavo) ir tie angelai atėjo į žemę ir tuomet buvo skirti tapti žmonėmis. Ir kai jie tai padarė, štai kada „Dievo sūnūs pamatė, kad žmonių dukros buvo gražios ir ėmė jas sau į žmonas“.

636 Jie yra Dievo sūnūs. Kiekvienas žmogus gimęs šioje žemėje yra Dievo sūnus. Nežiūrint į tai ar jis yra nusidėjėlis, ar kas jis bebūtų, jis yra Dievo sūnus. Sukurtas pagal Dievo atvaizdą tam, kad šlovintų Dievą, jis yra sukurtas tokiu būdu. Bet Dievas pradžioje žinojo, kas Jį priims ir kas Jo nepriims. Todėl Jis galėjo iš anksto paskirti, ar, ne iš anksto paskirti, bet per išankstinį žinojimą Jis galėjo pasakyti, kas bus išgelbėtas ir kas nebus išgelbėtas, nes Jis žinojo, koks žmogus priims kokią dvasią.

637 Ir tos dvasios, kurios atėjo nuo Dievo Sosto ir stovi priešais Dievo Sostą, ir gyvena... ir milijardų milijardų laiko erų prieš pasauliui prasidedant, Dievo Akivaizdoje, ar jūs manote, kad jos nieko nenutuokė apie garbinimą? Ir jos nužengė ir įėjo tiesiogiai į žmogų ir jie garbino Dievą! Būtent taip, jie garbino Dievą; ir jie turi Dievo pažinimą, ir jie yra sumanūs, ir protingi, ir išsilavinę, visada. Bet Dievas atmetė juos nuo pat pradžių!

638 Dėl to, drauge, narystė bažnyčioje, ar... ar kažkokios teologijos pažinimas ar kažko, su Tuo neturi nieko bendro. Tai turi būti Jėzaus Kristaus Kraujas ir naujasis gimimas, kuris sujungia tave su Juo kaip vieną asmenį. Štai taip.

639 Dievas pradžioje, kai Jis žinojo, kad... Moteris ir vyras buvo sukurtas vienas, ne du, jie buvo sukurti kaip vienas. Jie buvo atskirti, vienas patalpintas į kūną ir kitas į teofaniją. Jis tai žinojo. Todėl tam, kad tai jums įrodyti: kai Dievas sukūrė moterį, Jis nepaėmė šiek tiek dulkių ir nesukūrė jos taip, kaip Jis sukūrė vyrą; Jis paėmė šonkaulį iš Adomo šono ir ji tapo šalutiniu vyro produktu (nes ji yra jo dalis). Ar jūs dabar Tai suprantate? Suprantate? Štai taip.

640 Štai kur pasirodo angelai. Ir Dievas ir dvasia, kuri yra susijungusi su Dievu yra viena Dvasia. Tai tiesa. Taigi, Dievo Dvasia gyvenanti Bažnyčioje yra Dvasia, kuri atėjo iš Dangaus, kurią Dievas žinojo prieš pasaulio sutvėrimą, kuri atmetė šėtono melą. Ir ta dvasia turėjo įgyti žemišką kūną tam, kad būtų... kad praeitų savo išbandymus. Jis turėjo ateiti kūne kaip ir šitie kiti, ir visi jie turėjo vienodą jungą. Ir Dievas iš pat pradžių žinojo dvasias kurias tai padarys ir kurias nepadarys. Štai taip. Velnias yra toks protingas, kad jis net apgautų pačius išrinktuosius, jeigu būtų įmanoma.

641 Todėl šios dvasios, šie angelai, kurie pamokslavo buvo kalėjime; angelai, jeigu atkreipsite į tai čia dėmesį, yra parašyta iš mažosios „a“ raidės, tai reiškia „žmonės“; angelai, pasiuntiniai čia žemėje. Jie nusidėjo ir vienintelis būdas, kuriuo jie galėjo nusidėti, tai turėjo būti per netikėjimą! Ir būdas... Jie turėjo savo religijas ir jie nepatikėjo Nojaus žinia. Jie nepatikėjo Henocho žinia. Ir jie atmetė jų Žinią: „...ir buvo pasmerkti,“ – Biblijoje pasakyta, kad jie tokie buvo.

642 Henochas jiems pranašavo sakydamas: „Viešpats ateina su dešimtimis tūkstančių Savo šventųjų“.

„Klausimai ir atsakymai iš laiško Hebrajams II-dalis“ – 1957-10-02

412 Taip, atkreipkite dėmesį Taigi, mano drauge Jehovos liudytojau, norėčiau tavęs paklausti. Suprantate? Jeigu pragaras yra vieta... Hadas, Šeolas, kaip jus jį be pavadinsite; jei tai baigiasi prie kapo, tuomet kodėl Jis pasakė: „Aš nepaliksiu Savo sielos pragare ir neleisiu Savo Šventajam pamatyti gedimo“? O kaip yra su tuo? Suprantate?

413 Čia buvo Jo kūnas, kape; o Jo siela buvo pragare, pamokslavo būdama gyva! O kaip yra su tuo? Jis ir vėl buvo Savo teofanijoje. Jo siela buvo ten apačioje su tais žmonėmis, kurie taip pat buvo teofanijoje. Ir liudijo jiems, kad jie: „Neatgailavo ilgos kantrybės laiku“.

414 Jis... kitais žodžiais tariant, Jis pasibeldė į duris. Ir kai durys atsivėrė ir visoms toms sieloms, kurios atgailavo, Jis tarė: „Aš esu moters sėkla. Aš esu Tas apie kurį Henochas čia...“. Ten Rojuje, kitoje vietoje... Niekada nepraleiskite tų trijų vietų: nedorųjų vieta, teisiųjų vieta ir pats pragaras. Suprantate?

„Klausimai ir atsakymai iš laiško Hebrajams II-dalis“ – 1957-10-02

393 Savyje jis turi dvasią, žmogus turi, kai jis gimsta, nes tai yra dvasios prigimtis. Tai yra pasaulio dvasia, tai yra dvasia... šio pasaulio dievo. Jis yra tikrai Adomo palikuonis.

394 Medis atkuria save. Augalija atkuria save. Gyvūnai atkuria save. Žmonės atkuria save. Jie yra šalutinis produktas pirmapradės kūrinijos. Suprantate tai?

395 Dabar, taigi, kai žmogus gimsta, jis gimsta savyje turėdamas šio pasaulio dvasią. Dėl šios priežasties jis turi atgimti iš naujo. Nes šita dvasia atėjo per tėvo ir motinos pastojimą, o tai buvo lytinis pastojimas, ir jis niekaip negali gyventi amžinai. Todėl jis turi atgimti iš naujo. Ir prieš jam galint tai padaryti, Dievas turėjo nužengti ir nutiesti jam kelią, kad jis galėtų atgimti; nes jis pats neturėjo būdo, kuriuo būtų galėjęs atpirkti save, jis buvo be vilties. Jis ne... be vilties, be Dievo, be Kristaus, pasaulyje prarastas ir prapuolęs. Jis... jis... nebuvo nieko, ką jis būtų galėjęs padaryti, kad save išgelbėti. Jis... kiekvienas... nesvarbu ar jis buvo vyriausiasis kunigas, ar jis buvo vyskupas, ar jis buvo popiežius, kas jis bebuvo, jis buvo lygiai toks pats kaltas, kaip ir bet kuris kitas žmogus.

396 Todėl buvo reikalingas Toks, kuris nebuvo kaltas, kad tai atliktų. Ir vienintelis, kuris nebuvo kaltas, buvo Pats Dievas. Ir Dievas turėjo nužengti ir tapti žmogumi (ir Jis atėjo Kristaus pavidale) tam, kad prisiimtų mirties geluonį, kad ištrauktų mirties geluonį, kad atpirktų mus, kad mes... ne per mūsų darbus ar per mūsų gerumą (kurio mes iš viso

neturime), bet per Jo malonę, kad būtume išgelbėti. Tuomet mes priimame iš Jo Gyvybės į šitą mirtingą kūną ir mes esame Dievo sūnūs ir dukterys, ir savyje turime Amžinąjį Gyvenimą. Mes esame Dievo sūnūs ir dukterys. Todėl Jėzus, būdamas gyvas...

397 Ir joks žmogus, nesvarbu koks blogas ar geras, kai jis turi... kai jis palieka šitą žemę, jis nėra negyvas. Jis yra kažkur kitur. Bet jis turi gyvybę, kuri pražus po to, kai jis bus nubaustas pragare už savo darbus, jis... bet vis tik ta gyvybė turi pasibaigti. Yra tik vienos rūšies Amžinasis Gyvenimas.

398 Taigi, mes jau tai išnagrinėjome. Jeigu žmogus yra nusidėjėlis ir galės būti kankinamas amžinai... Jis negali būti kankinamas amžinai, nebent tik jeigu jis turi Amžinąjį Gyvenimą. Jeigu jis turi Amžinąjį Gyvenimą, jis yra išgelbėtas. Suprantate? Todėl yra tik viena Amžinojo Gyvenimo rūšis ir tai yra Zoe – Dievo Gyvenimas. Ir jis negali pražūti.

399 Bet nedorieji yra vietoje... laukimo (kankinimo) savo teismo (kad būtų teisiami pagal darbus padarytus kūne) paskutiniąją dieną. Taigi, bet mes... Kai kurių žmonių nuodėmės eina jų priešakyje, kai kurių – seka jiems iš paskos.

„Klausimai ir atsakymai iš laiško Hebrajams III-dalis“ – 1957-10-06

820 Prieš mums pabaigiant noriu pakalbėti apie dar vieną dalyką, tai užtruks man kelias minutes. Kl.: *Kur bus šventieji po vieno tūkstančio metų valdymo? Ir kokį kūną jie turės?*

821 Aš manau, kad tai yra maloniausias klausimas, man jis tiesiog patinka. Dabar įsigilinkime iš karto į jį.

822 Pradžioje Dievas... Mes sugrįšime prie mūsų mokymo iš Hebrajų laiško tik kelioms minutėms. Dievas bus tas didis, septynių spalvų šaltinis. Kas iš jūsų tai žino? Suprantate? O kas iš jūsų žino, kad Dievas turi septynias Dvasias? Būtent taip, septynios Dvasios. Ir Avinėlis turėjo septynias akis ir panašiai, visa tai susijungia išvien. Suprantate? Taigi, tai buvo Dievas.

823 Taigi, kai Jis (Logosas) išėjo iš Dievo, kuris buvo Dievas išeinantis iš to vieno didelio šaltinio į žmogaus pavidalo kūną; ir tai sukūrė Logosą, kurį mes vadiname teofanija.

824 Dabar, jeigu jūs paimsite teofaniją, į tai žiūrėdami, tai yra žmogus. Taigi, kadangi mes... Taigi, štai kur mes buvome iš pradžių. Taigi, jūs dabar to nesuprantate, bet jūs buvote ten anuomet tokiu būdu pradžioje. Kai žmogus sukūrė... Kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, Jis sukūrė jo teofaniją. Ir jis tik patalpino jį kūne... Kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, pagal Savo panašumą, jie buvo... Pradžios 2 ten buvo... ar Pradžios 1:28, aš manau, kad tai yra tai: „Ten dar nebuvo žmogaus įdirbti žemei“. Ir Dievas jau buvo sukūręs vyrą ir moterį. Tai tiesa: „Neuvo žmogaus įdirbti žemei“.

825 Tuomet Dievas nuleido žmogų šiek tiek žemiau ir patalpino jį gyvūnijos gyvenime, tai yra šiame kūne, lygiai kaip gyvūnus tam, kad jis galėtų įdirbti žemę, galėtų liesti. Ta teofanija negali lytėti, ji nemato, nejaučia skonio, neužuodžia, negirdi; neturi šių pojūčių, kuriuos mes turime. Todėl Dievas ten patalpino žmogų tam, kad.. kad jis galėtų liesti ir jausti.

826 Ir... ir kai jis vaikščiojo po Edeno sodą, pirmiausiai kaip teofanija (taip, kaip Šventoji Dvasia yra čia dabar vaikščiojanti), ji valdė gyvūnijos gyvenimą. Ji valdė viską, bet ji negalėjo įdirbti žemės. Todėl Dievas patalpino ją į kūną tam, kad jis galėtų įdirbti žemę. Davė jam jo penkis pojūčius, kad įdirbtų žemę ir įrengtų vynuogynus ir... ir panašiai, ir tuomet vistiek žmogus atrodė vienišas. O, tai yra gražus paveikslas.

827 Pažvelkite, nes kai jis buvo pirma sukurtas, jis buvo sukurtas kaip du kartu esantys žmonės. Jis buvo sukurtas ir vyras ir moteris, žmogus buvo. Biblijoje pasakyta, kad jis buvo. Dievas sukūrė tiek vyrą, tiek moterį: „...sukūrė Jis jį“. Dabar atkreipkite dėmesį, kai žmogus buvo atskirtas nuo teofanijos ir perkeltas į kūną, jis buvo... jis ne visas jame atsidūrė; dalis jo būties pasiliko teofanijoje, todėl tai neatrodė teisingai.

828 Ten buvo patinas ir patelė karvė, ten buvo žirgas, ir ten buvo jautis, ir ten buvo visi kiti poromis. Bet Adomas jis... tai buvo... Matote, ten kažko trūko. Būtent pats ilgesys parodė, kad ten jo laukė pagalbininkė. Ar jūs suprantate tai? Ir vien pačios mintys, kad mums čia reikės mirti, kad esame varginami, sugluminti ir mes ilgimės Gyvenimo, kuriame nėra mirties, tai parodo, kad tai mūsų laukia. Suprantate?

829 Ir Adomas buvo vienišas. Ir Dievas tam, kad parodytų, jog jie negali būti atskirti... Taigi aš sugrįšiu vėl prie to paties dalyko tik akimirkai.

830 Pažvelkite, Jis nenuėjo ir neatsinešė purvo ir nepadarė levos, bet Jis sukūrė iš pirmąpradžio purvo – Adomo. Jis paėmė šonkaulį iš jo šono ir sukūrė jam pagalbininkę, ir tai buvo leva. Ji buvo sukurta vyrui, ir ji buvo vyro dalis. Ji buvo jo dalis iš pradžių, sukūtime, teofanijoje. Ji buvo jo dalis čia žemėje, šiame sukūtime. Ji negalėjo būti atskirai sukurta šitame sukūtime, ji turėjo būti sukurta tame pačiame sukūtime.

831 Būtent dėl to Kristus ir Dievas turi būti vienas ir tas pats Asmuo, negali būti niekaip kitaip. Jeigu Jis būtų buvęs geras žmogus ar pranašas, Jis nebūtų buvęs Atpirkėjas; Jis turėjo būti Pats Kūrėjas. Bet Jis dabar vis dar tebėra teofanija, suprantate, ir tokiu Jis buvo tada.

832 Taigi, čia atėjo žmogus ir jis... jis buvo nuostabus; Ir Dievui tai patiko, Jis tarė: „Tai gražu, tegul jie bus žemėje ir gyvens joje amžinai. Ir viskas; visą... visą Amžinybę, be galo. Tegul tiesiog augs ir išaugs kiekvienas augalas, ir panašiai. Ir tegul žmogus gyvens, ir gyvūnai gyvens, ir visa kita, amžinai. Tai gerai“. Suprantate?

833 Bet po to atėjo nuodėmė. Ir aš noriu pasakyti sekantį teiginį. Tiek... Tiek daug žmonių daro tokią siaubingą klaidą susijusią su viena Rašto vieta, ir tai yra 23-čia Psalmė. Jie skaito

ją štai kaip: „Taip, nors aš eičiau per tamsų mirties šešėlio slėnį...“. Taigi, tokio dalyko iš viso nėra. Biblijoje nėra taip pasakyta, kad: „Tamsų šešėlio slėnį... tamsų mirties šešėlio slėnį.“

834 Pasakyta: „...nors aš eičiau per mirties šešėlio slėnį.“ Taigi, prieš galint būti šešėliui, turi būti šviesa, kuri sukurs šešėlį. Matote, Dovydas buvo pranašas ir būdamas patepime jis nepadarė klaidos, jis tik pasakė Tiesą: „Taip, nors aš...“. Ne vaikščiočiau po tamsų slėnį, bet: „...per mirties šešėlio slėnį“.

835 Tuomet jums reikia turėti tam tikrą dalį šviesos, kad atsirastų šešėlis. Ir štai tokiu būdu tai yra čia. Mes esame tiek žemiški, tiek antgamtiški. Šis kūnas yra pavaldus mirčiai ir buvo pagimdytas moters; ne per nieką, bet per... Ne per Dievą, jūs esate Adomo ir levos reprodukcija. Juodi, balti ar kokie bebūtumėte, jūs esate kūrinys, Adomo ir levos palikuonis. Tai padaro jūsų kūną: „Gimusių nuodėmėje, padarytą neteisybėje, atėjusiu į pasaulį kalbant melus“. Jūs esate prakeikti ir pasmerkti nuo pat savo gyvenimo pradžios, netgi neturintys jokios galimybės.

836 Taigi, kadangi dvasią, kurią turite gavote per prigimtį ir per prigimtį gimėte per lytinį aktą, vyro ir moters troškimas pagimdo žemišką vaiką. Ir palikite tą vaiką vieną ir nieko jo nemokykite, jis vistiek nuklys. Nemokykite jo nei gero nei blogo, jis pasirinks blogą. Nes taip padaryti yra jo prigimtyje.

837 Pastebėkite mažą kūdikėlį, kurio ūgis nedidesnis už štai tiek, jis taip stipriai supyks; jis tiesiog... jis... jis iškels savo rankas ir jo veidas parauduos, ir jis užlaikys savo kvėpavimą. Žinoma. Kas tai yra? Tai yra jo prigimtis. Jis gavo ją iš savo tėvelio ir mamytės, vieno; ji turėjo tokį ūmų būdą, kad galėjo perrėkti diskinį pjūklą, arba jo tėvelis. Jeigu jie neturėjo, jo senelis arba senėlė turėjo. Matote, tai yra palikuonis.

838 Todėl tai padaro... Jūs gimstate pasaulyje. Jūs ateinate pagal prigimtį ir jūsų visa būtis yra juoda, ir suodina, ir pasmerkta, ir prakeikta ir keliaujanti į pragarą. Tai tiesa.

839 Bet kai jūs atgimstate iš naujo, tada Dievo Šviesa nusileidžia giliai į tą sielą (aleliuja) tuomet tai jau daugiau nebėra tamsus slėnis, bet tai yra slėnis, kuriame yra šešėlis. Čia jūs galite būti įsupti į kūną, ir jūsų veidas gali būti uždengtas, bet ten viduje Šviesos yra užtektinai. Ir vieną dieną ta Šviesa ir tamsa turės atsiskirti! Ir kai šviesa šviečia, tamsa traukiasi. Ir kai mes eisime būti su Kristumi tame kūne, tamsa ir mirtis pradings ir mes prasiveršime į tobulą Šviesą. Šlovė Dievui! Štai kur mes esame; daugiau nebus ligų, daugiau nebus susimaišymo su tamsa.

840 Dabar pat mes turime ir ligas ir džiaugsmą, ir turime sveikatą ir jėgas, ir mes turime ir sunkumą ir gerumą, ir pakilimus ir kritimus, ir džiaugsmą ir liūdesį ir taip toliau. Na, tai yra tik šešėlis. Mes turime pakankamai šviesos, kad žinotume, jog ten yra ta Šviesa; ir mes vis dar esame šiame kūne, žemiškame. Bet vieną dieną ta Diena išauš. Tai yra tada, kai mirties angelas atsistoja prie lovos galo, tai yra tada, kai daktaras pasako, kad nieko negalima padaryti; ir šitas žemiškas atsiskiria nuo antgamtiško, ir šviesa sugrįžta į tą Šviesą, o tamsa į tamsą. Tuomet šitas mirtingasis apsivelka nemirtingumu. Štai kada šitas marumas apsivelka nemarumu. Štai kada šitas mirtingasis apsivelka nemirtingumu ir mes pasikeičiame iš laiko

būtybės į Amžinybės būtybę. Jūs negalite ten patekti turėdami visišką tamsą, jūs turite turėti šviesą tamsoje. Štai taip. Tai ir yra tas kūnas, kurį jūs gaunate.

841 Ką mes darome? Na, mano brangus, šventas broli, mano brangi, šventa sese, prieš pasaulio sutvėrimą, kai Dievas tave sukūrė pagal Savo atvaizdą, arba sukūrė... Žmogų pagal Savo atvaizdą, ir sukūrė moterį pagal vyro atvaizdą, vyro šlovei, Jis sukūrė tavo teofaniją. Lygiai kaip Save, kai Jis pasakė: „Sukurkime,“ – toms būtybėms, kurias Jis buvo sukūręs: „Sukurkime žmogų pagal mūsų pačių atvaizdą, pagal mūsų panašumą, teofaniją“. Dievas dar nebuvo tapęs kūnu, Jis buvo teofanijoje.

842 Ir Mozė Jį matė. Mozė sušuko: „Viešpatie, leisk man Tave pamatyti“.

843 Jis atsakė: „Eik ten ir pasislėpk uoloje, plyšyje“. Ir Mozė įlindo į tą plyšį; ir kai Dievas praėjo ten buvo žaibavimas ir griaudėjimas... Ir kai Dievas praėjo, Jo nugara buvo atsukta štai taip. Ir Mozė pasakė: Tai buvo Žmogaus nugara,“. Aleliuja!

844 Kas tai buvo? Melchizedekas, kuris nužengė, Salemo Karalius neturintis nei tėvo nei motinos, nei dienų pradžios ar gyvenimo pabaigos. Tai Jis! Ir Jis nužengia. Tai yra Jis, kuris kalbėjo su Abraomu; kuris surinko Sau nedidelį žemišką kūnelį štai taip ir pūstelėjo! Įkvėpė į jį, įlipo į jį ir atėjo, ir valgė veršiuką, gėrė karvės pieną, suvalgė truputį sviesto ir kvietinės duonos. Ir du Angelai.

845 Ir kai jie ten išėjo ir visa tai tiesiog... Pūstelėjo ir pradingo.

846 Aš niekada nebuvau apie tai pagalvojęs. Čia prieš kažkiek laiko, užtaisiau šautuvo vamzdį šoviniais, turėjau .22 kalibro šautuvą, tai .220 „Sviftas“. Ir jūs broliai, kurie turite šautuvus žinote jį. Mažas šovinys, kuris yra 48-ių granų šovinys, maždaug štai tokio ilgio, įprastas .22 kalibro šovinys. Vamzdžio kameroje jis yra paveikiamas .30-06 jėga. Taigi aš... Gamykloje jie nustato jėgos ribą iki keturių tūkstančių keturių šimtų pėdų per sekundę. Gerai, bet jūs galite patys įdėti... patys jį nustatyti ir jūs galite jį pakelti iki penkių tūkstančių per sekundę. Ir... ir atvirkščiai, jeigu jūs šaudote... Mes šaudėme, kažkurią dieną, dviejų šimtų jardų atstumu, ir šovinys skridamas lietė žemę, jis iššaudavo dar prieš ginklui išskleidžiant aidą. Štai koks tai buvo greitis.

847 Tuomet reikia paimti dantų krapštuką (žinote, ta plokštesne jo puse) ir pakabinti ją parako, ir pilnai priberti ten parako, maždaug apie keturis ar penkis granus, ir palikti jį ten ant viršaus, ir tada į vidų įdėti šovinį. Stovi ten ir tavo rankoje per sekundę atsiduria šovinys. Ir šauni į švilpiką esantį už dviejų šimtų pėdų nuo tavęs, o švilpikas net nesukruta. Šovinys sugrįžta į savo pirminę būseną, atgal į dujas. Štai šovinys, kuris susideda iš vario ir švino junginio, ir praeina mažiausia sekundės dalelė, ir jis išsiskaido atgal taip, kad jūs niekada jo nesurasite. Jis sugrįžo į tą būseną, kurioje buvo prieš šimtą milijardų metų, atgal į dujas. Tos dujos turi formotis ir virsti į varį ir šviną, ir taip toliau. Tos dujos turi susidaryti.

848 Taigi, štai kaip yra. Štai taip ir mes esame, mes atėjome iš aukštesnės būties. Pradžioje mes buvome pagal Dievo atvaizdą. Uždanga ir tamsa neleidžia mums to dabar žinoti. Bet Jėzus pasakė savo mokiniams, kad Jis: „buvo su jais prieš pasaulio sutvėrimą“. Suprantate?

Mes buvome! Dabar jūs to negalite žinoti, bet jūs buvote pradžioje. „Ir jeigu šita padangtė suirs, mes jau turime kitą laukiančią!“. Aleliuja! Ir tuomet mes pereisime į tą teofaniją, kurioje kadaise gyvenome tam, kad galėtume valgyti ir spausti rankas. O sielos po aukuru šaukė: „Kiek ilgai, Viešpatie?“.

849 Yra septyni laiptai, kurie veda iki Dievo, nes septynios Dvasios... Jais yra nusileidžiama. Gerai, kaip matote po Dievo aukuru jie šaukė: „Viešpatie, kiek ilgai? Ar mes galime sugrįžti, nužengti ten?“.

850 Dievas pasakė: „Dar trumpą laikotarpį, kol jūsų broliai kentėjime iškentės tą patį, ką jūs iškentėjote“. Suprantate?

851 Ir tada sielos sugrįš ir jos vėl taps vyrais ir moterimis, ir gyvens amžinai, kuomet visa tamsa ir mirtis, ir ligos ir juodumo liūdesys bus išblėsęs; daugiau nebus šešėlio, bus vien tik saulės šviesa!

852 Pasiklausykite. Štai kaip. Tegul tampa taip tamsu kaip tik įmanoma; vistiek negali pasidaryti taip tamsu, kad saulė negalėtų išsklaidyti kiekvienos tamsos dalelės. Tamsa ir šviesa negali kartu būti. Nes... Kuri yra galingiausia? Šviesa. Ir kai šviesa šviečia, tamsa traukiasi. Amen. Ar jūs laimingi? Ar jūs laimingi tai žinodami? Be jokios abejonės, niekur neliko nei šešėlio. Tik ši palaimintoji Šviesa, kuri dabar pat yra mūsų širdyse, kažkas liudija: Dievo Sūnus, Dievo jėga.

853 Ir mes tame gyvename, pastebite kaip nužengia Šventosios Dvasios jėga ir ateina į tarnavimą, ir pasako: „Jūs esate ponas toks ir toks, jūs padarėte tam tikrą dalyką, tam tikroje vietoje. Jūs buvo ištikęs toks dalykas tam tikrą laiką, bet TAIP SAKO VIEŠPATS: 'Atsistokite ant savo kojų, jūs esate išgydytas'“. Ir luošys ir aklasis atsistoja ant kojų. Ir iš žmogaus buvo likęs tik šešėlis, vėžio išėstas, pakyla gyvenimui ir su atsinaujinusia sveikata.

854 Be jokios abejonės, Jėzus pasakė: „Šiuos dalykus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“. Ir Jis pasakė: „Aš nedarau nieko, kol Tėvas man neparodo“.

855 Ką tai reiškia? Tai yra ta Šviesa, kuri atėjo susimaišydama su šia tamsa, suprantate, kad atpirktų mus. Ar suprantate, ką turiu omenyje?

856 Taigi, vieną dieną sugrįš ten pat ir tuomet, kai teofanija vėl taps nemirtingu kūnu tokiu, kokiu buvo iš pradžių, tuomet ateis Jėzus ir Dievas... kai Kristus bus viena. Kristus sėdės Soste ir visi bus žmonėmis. Kristus bus Dovydo soste, Žmogus, Viešpats Jėzus; niekada nemirs. Mes niekada nemirsime, mes niekada nesirgsime, daugiau neliūdėsime ir mes nugyvensime tą tūkstantį metų.

857 O kai šioje žemėje pasibaigs tūkstantis metų, tada pasirodys velnias; ir ateis antrasis prisikėlimas, neteisiųjų prisikėlimas. Jie surinks didelę armiją tokią kaip jūros smilčių ir jie pasirodys, kad apsuptų šventųjų stovyklą, ir kai tai padarys, Dievas siųs ugnies lietų ir sierą iš dangaus ir sunaikins juos.

858 Ir Jonas pasakė: „Aš mačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo, ir daugiau nebuvo jūros. Ir aš, Jonas, mačiau Šventąjį Miestą, Naująją Jeruzalę, nužengiančią nuo Dievo iš Dangaus, pasiruošusią kaip žmona pasipuošusi savo vyriui“. Štai taip.

859 Ten jis pasakė: „Žmona... Avinėlis ir Nuotaka bus ten amžinai“. Ten bus nauja žemė, milijonų ir milijonų kvadratinių mylių. O, tai bent! Miestas, Biblijoje Miesto išmatavimas yra įvardintas kaip penkiolika tūkstančių kvadratinių mylių. Jis yra penkiolikos tūkstančių mylių ilgio, penkiolikos tūkstančių mylių pločio, ir penkiolikos tūkstančių mylių aukščio. Būtent tiksliai tokį Miesto apibūdinimą pateikia Biblija. Akivaizdu, kodėl ten daugiau nebus jūros, jai neliko vietos.

860 O, koks ten bus grožis! Ir ten, ten yra šaltinis iš karto prie Dievo Sosto, kuris teka priešais Sostą. Ten yra medis abejose medžio pusėse... Gyvenimo upės pusėse. Ir tame medyje auga dvylika rūšių vaisių ir jis neša vaisius kiekvieną mėnesį.

861 Ten yra dvidešimt keturi vyresnieji. Ten yra Nuotaka. Ten yra keturiasdešimt keturi tūkstančiai, šventyklos eunuchai. O broli, tai bent į kokią vietą mes keliaujame! Štai kas laukia mūsų priešakyje. Keturi... dvidešimt keturi vyresnieji. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai eunuchų. Nuotaka sėdi su Kristumi. Tai bent... Mano Namai, mano mieli Namai! Amen.

862 Vien tik pagalvoti, jog aš turiu privilegiją ten patekti ir jūs turite privilegiją ten patekti. Ir kam gi jums rinktis vaikščioti toje tamsoje ir nematyti jokios Šviesos, ir numirti, ir eiti į sumaištį ir tapti niekuo? Nes kai Šviesa ima aukščiausią valdžią, tamsai vietos nebelieka. Eikite ir pabandykite surasti kur dingio tamsa, kai ateina šviesa. Štai kada taip bus, kai viskas sugriš pas Dievą. Ji turėjo, tamsa turėjo pradžią, tamsa turi pabaigą. Šviesa niekada neturėjo pradžios, arba niekada neturės pabaigos. Dievas niekada neturėjo pradžios, arba niekada neturės pabaigos. Todėl vieną dieną visas sugadintas pasaulis su visa savo nuodėme ir grožiu, taip vadinamu, ir visomis savo fantastikomis ir pojūčiais, ir visu savo žavesiu ir viskuo kitu išblės ir pavirs niekuo, ir viso to daugiau nebus. To daugiau nebus, apie tai net nebus pagalvota! Yra pasakyta, kad netgi: „Tai daugiau net nebus prisiminta“.

863 Bet Viešpaties palaimintieji visada bus su Juo. Mes turėsime tokį kūną kaip Jo šlovingas kūnas; ir gyvensime su Juo, ir valgysime su Juo, ir sėdėsime su Juo, ir gyvensime su Juo amžinai ir nesibaigiančiai ir visą amžinybę; ir Amžini amžiai suksis kartu su pasauliu be pabaigos.

864 Ir šį vakarą, jūs galite padaryti pasirinkimą. Jeigu jūs nesate pasiruošęs eiti į tą vietą, nesvarbu kaip dažnai jūs lankotės bažnyčioje, koks geras narys esate, jūs esate prarastas tol, kol Kristus nesuteikia jums naujo Gyvenimo toje tamsoje, kurioje jūs vaikštote. Jūs galite būti religingas. Religingas, paklauskite, draugai, religija tai intelektualumas. Suprantate? Visi Kaino vaikai visada turėjo religiją. Tie žydai turėjo religiją, kai Jėzus atėjo, bet jie atmetė išgelbėjimą.

865 Šį vakarą jūs galite būti labai religingas. Jūs galite būti presbiterijonas, metodistas, sekmininkas, nazarėnas, šventumo piligrimas. Jūs galite būti religingas; lankyti savo bažnyčią ir liudyti; jūs galite giedoti ir šaukti, ir garbinti Viešpatį, jūs galite nešti į bažnyčią savo dešimtinę, jūs galite gerai elgtis su savo kaimynu, tai neturi nei vieno bendro dalyko su jūsų Amžinąją buvimo vieta. Kainas darė visus tuos dalykus. Be abejonės.

866 Biblijoje pasakyta, kad: „...kviečiai ir raugės augo kartu“. Ten buvo nedideli kviečiai, troško lietaus, ir erškėčiai taip pat. Kai prasidėjo lietus, erškėčiai lygiai taip pat džiaugėsi sulaukę lietaus kaip ir kviečiai. „Bet pagal jų vaisius jūs pažinsite juos“. Dabar pasimelskime tuo metu, kai jūs tirsite savo vaisius...

„Kodėl mes ne denominacija“ – 1958-09-27

283 Dievo Knygoje Jis jau pasakė, kad susitiks su manimi būtent ten. Jokie demonai iš pragaro nesugebės sulaikyti jų kokioje nors kitoje vietoje ir sutrukdyti jiems patekti būtent ten, nes Dievas jau taip pasakė ir taškas. Jei prieš šimtą milijardų metų iki pasaulio sutvėrimo ryto žvaigždės giedojo kartu ir Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, dar prieš pasaulio sutvėrimą (suprantate?), prieš sutvėri... ir tie angelai ir visi džiūgavo, šaukė apie tai dar prieš pasaulio sutvėrimą, tai kaip gi velnias galės sulaikyti mane žemės dulkėse? Tiesiog neįmanoma. Jūs teisūs.

„Palaidojimas“ – 1957-04-20

74 Jėzus pasakė: „Sugriaukite šį kūną ir Aš jį prikelsiu per tris dienas“. Jis žinojo, kad Dievo Žodis negalėjo pavesti. O, tai bent!

75 Jeigu Jis galėjo tvirtai tuo pasitikėti, tikėdamas, kad Dievo Žodis negali pavesti, tuo labiau mes galime tvirtai pasitikėti, kad buvome atgimę iš naujo Šventąją Dvasia, ir mūsų širdyse dabar pat yra liudijimas – mes žinome, kad mūsų Atpirkėjas gyvas ir vieną dieną vėl sugrįš. Būkite įsitikinę, jog tuos, kurie yra Kristuje, Dievas paims kartu su Juo! Dabar atkreipkite dėmesį.

76 Jis buvo ten. Jis žinojo, kad nei viena to kūno ląstelė nesuirs. Po septyniasdešimt dviejų valandų prasideda įrimas. Dėl šios priežasties Jis nepasiliko ten tris dienas. Jis mirė penktadienio popietę, prisikėlė Sekmadienio rytą. Tačiau tai įvyko per tris dienas. Per tris dienas Jis turėjo vėl prisikelti, nes Jis pasitikėjo Dievo Žodžiu.

77 Štai Jis prisikelia! Kur Jis išėjo, kai Jis atsikėlė? Biblijoje pasakyta: „Jis pakilo. Jis nuėjo ir pamokslavo sieloms buvusioms kalėjime, kurios neatgailavo didelės kantrybės metu Nojaus

dienomis“. Jo siela, Jo Dvasia, Jo būties Teofanija, nusileido žemyn. Pasekime Jį. Ar jūs norėtumėte, šį vakarą, pasekti Jam iš paskos kelias minutes? Pažiūrėkime, kur Jis nuėjo.

78 Iš karto po mirtingųjų išmatavimu yra demoniškų jėgų sfera; žemiau jos... iš karto virš jos yra neteisiųjų sielos; žemiau jų paties yra šėtono valdos, pragaras. Tuomet iš karto virš mūsų yra Šventoji Dvasia; tuomet po aukuru yra teisiųjų žmonių sielos; toliau yra Pats Dievas. Vieni leidžiasi žemyn, kiti kyla aukštyn; dvi dvasios yra čia žemėje, daro įtaką žemės žmonėms.

79 Ir kai Jėzus numirė... Jis prisikėlė ir nusileido ten žemyn. Aš galiu matyti Jį tą penktadienio popietę, po Jo mirties [Broli Branhamai beldžia – Red.] pasibeldė į prarastųjų išmatavimo duris. Pasekime Jam iš paskos minutėlę. Durys atsiveria. Ten buvo moterys, ten buvo vyrai, ten buvo jaunos ponios, ten buvo senyvo amžiaus, jie visi buvo kartu toje baisioje vietoje vadinamoje prarastų sielų kalėjimu.

„Klausimai ir atsakymai I-dalis“ – 1954-01-03r

60 Jėzus pasakė: „Raštas negali būti sulaužytas“. Amen. Ir štai... Ar aš einu į Dangų? Žinoma, kad einu! Raštas negali būti sulaužytas. Jūs, kurie netikite ženklais ir stebuklais, kaip jūs išvengsite šios Rašto vietos? Raštas negali būti sulaužytas, lygiai taip pat kaip nuo Kristaus (ten aukštai) nepabėgsite. Tiesiog kaip Jo didingas Kūnas ten aukštai ir kiekvienas Jo kūno judesys atspindi judesį čia žemai, žemėje, taip turi būti. Tuomet, jeigu Kristus... jeigu jūs... Dieviškasis išgydymas, Dievo jėga yra atimta iš žemiškos bažnyčios, ar dvasinės bažnyčios čia žemėje, tuomet ji buvo atimta iš Kristaus. Jis daugiau ne...

61 Bet, o, koks paveikslas čia yra tikrojo Vynmedžio ir mes esame šakos tame Vynmedyje. Suprantate? Pajudėjus Vynmedžiui lygiai taip pat sujuda ir šakos. Ar tai tiesa? Koks gražus tuomet yra Jo didis kūnas, o, Jo didelės kraujuojančios rankos ir krentančios ašaros, ir Jo kraujuojantys šonai, ir Jo sumušta nugara, kabėjo virš žemės štai taip tarp Dievo (Tėvo) ir šios žemės mirtingųjų, maldavo už juos ir mylėjo... Ir lygiai taip pat Jo kūnas pradės veikti jėgoje, tai yra suteikta Bažnyčiai.

62 Taip kaip Jis pasakė: „Aš pajudinsiu savo ranką štai taip,“ – ir Jo žemiškas kūnas pajudins. „Eikite ten ir pamokslaukite Evangeliją,“ – iš jūs išvystate kaip Bažnyčia iškart eina ten. Nes mano šešėlis privalo judėti paskui mano ranką. Amen. Ar tai tiesa? Amen. O, tai bent, kai aš apie tai susimąstau! Štai taip, Jo veikiantis Kūnas: „Eikite į visą pasaulį, parodykite Jėgą“. Nesvarbu ar mes remiamės savo teologija ir mokymais ir panašiais dalykais, mes labai smarkiai klystame. Bet dabar Dievo ranka juda, ženklais ir stebuklai pasirodo. Na, tai bent!

„Įsūnijimas“ – 1960-0618

58 Dabar aš tai paliksiu kitai pamokai kitam kartui, apie gyvatės sėklą. Kurios, jie prašė manęs, kad atsisakyčiau. Bet norėčiau pamatyti, kad kas nors ateitų ir parodytų man, kad yra kitaip. Štai ką norėčiau sužinoti, matote.

59 Taigi, bet po viso šito, kai įsigalėjo nuodėmė, kas įvyksta?

60 Labai aukštai, viršuje, už milijono, šimto milijonų mylių, ten yra tokio dydžio erdvė, ir tai yra tobula meilė agapė. Kaskart jums padarius žingsnį link tos pusės, tai sumažėja vienu coliu. Ir jūs žinote kiek nedaug reikėtų laiko, kol tai pasiektų žemę. Tai yra šešėlių šešėlio šešėlis. Štai ką jūs turite, štai ką aš turiu, agapės meilės šešėlių šešėlio šešėlj.

61 Jumyse yra kažkas, yra kažkas kiekvienoje moteryje čia, kuri yra vyresnė nei dvidešimties metų amžiaus, yra kažkas kiekviename vyre čia, kuris yra vyresnis nei dvidešimties metų amžiaus, kas trokšta išlikti. Jūs turite tik penkis metus, tai yra nuo penkiolikos iki dvidešimties. Po dvidešimties jūs pradėsite mirti. Bet, nuo penkiolikos jūs tiesiog esate vaikas paauglys iki to laiko. Ir tuomet jūs subręstate, kai jums sukanka dvidešimt. Ir po dvidešimties, o, jūs sakote: „Aš visiškai gerai besijaučiantis žmogus“. Jūs tik taip sakote, bet iš tiesų nesate. Jūs mirštate ir jūs gęstate, ką bedarytumėte. Dievas jus sukūrė tokius iki to amžiaus, bet po to jūs turėsite mirti. Taigi, kas nutinka? Taigi, jumyse prasideda mirtis, bet ten jumyse yra kažkas, kas sako: „Aš ir vėl noriu būti aštuoniolikos“.

62 Dabar noriu užduoti jums klausimą. O kas būtų, jeigu jūs būtumėte gimęs prieš penkis šimtus metų, bet būtumėte išlikęs aštuoniolikos metų amžiaus iki šios dienos? Jei galėtumėte nebūti antikvariatu turėdami savo penkių šimtų metų senumo supratimus! Dar prieš piligrimams tėvams čia atvykstant ir jūs būtumėte jauna ponija su štai tokiu supratimu. Na, jums būtų buvę daug geriau tiesiog gyventi ir pasenti ir nugyventi tuos penkis šimtus metų. Suprantate, nes kažkas būtų negerai.

63 Jūs pasakysite: „Na, dabar aš jaučiuosi labai gerai, Broli Branhamai. O, man... man... man aštuoniolika, man šešiolika, aš gerai jaučiuosi“. Brangioji, leisk man tau šį tą pasakyti. Iš kur tu žinai, kad tavo motina šią minutę yra gyva, jeigu jos nėra šioje bažnyčioje? Iš kur tu žinai, kad tavo vaikinai nebuvo nužudyti prieš kelias minutes, arba tavo mergina? Iš kur tu žinai, kad ryte tu nebūsi lavonas savo namuose? Iš kur tu žinai, kad šį vakarą išėsi iš šios bažnyčios gyvas? Tai yra toks neapibrėžtumas. Nėra nieko, kas būtų garantuota. Jeigu jums penkiolika, dvylika, devyniolika, septyniasdešimt penkeri, ar devyniasdešimt ten... viskas yra taip neapibrėžta. Jūs nežinote, kur stovite. Bet visgi jūs ilgitės, kad galėtumėte sugrįžti, kai jums buvo penkiolika, aštuoniolika. Kas jus skatina tai daryti?

64 Taigi, jeigu jūs sugrįšite atgal, kai jums buvo aštuoniolika ir ten pasiliksate, ir daugiau niekada nesirgsite ir niekada nebūsate... jums bus reikalingi kiti tokie patys žmonės, nes kitaip jie pasens, o jūs ne, suprantate. Žmonės sulauktų kitų laikų, o jūs pasiliktumėte kaip antikvariatas. Taip jums būtų blogiau negu pasenti kartu su jais. Bet ten yra kažkas, kas jus

kviečia ten būti. Tai yra ta nedidelė agapė, tas mažas šešėlis, kuris skatina jus... kažkas iš ten aukštai.

65 Taigi, kažkurį vakarą ar kažkurį rytą septintą valandą, kai Šventoji Dvasia per Jo gerumą ir Jo malonę paėmė mane iš šio kūno, aš tikiu, aš tikiu... Taip ar ne, nepasakysiu, ir įvedė mane į tą kraštą ir aš išvydau tuos žmones, ir jie visi buvo jauni. Ir aš išvydau pačius gražiausius kada nors gyvenime matytus žmones. Ir Jis man pasakė: „Kai kuriems iš jų buvo devyniasdešimt metų. Jie yra tavo atverstieji. Akivaizdu, kodėl jie šaukia: 'Mano broli! Mano broli!'“.

66 Taigi, tai yra dangiškas kūnas, kai mes numirštame mes netampame išgalvota būtybe, mes tampame kūnu. Jeigu mes, visi, numirtume, jeigu šią minutę būtų susprogdinta atominė bomba, po penkių minučių mes spaustume vienas kitam ranką ir apkabintume vienas kitą, ir šauktume ir džiaugtumėmės, ir šlovintume Dievą! Taip, pone. Ir Brolis ir Sesė Spenseriai sėdi čia, aš spėju, kad jie čia yra viena seniausių porų, jiems bus aštuoniolika, dvidešimt metų. Brolis Nevilis bus tiesiog jaunuolis ir aš būsiu visai jaunas vaikinąs. Ir mes visi būtume... Būtent tokia yra Tiesa. „Ir jeigu šita gyvenamoji padangtė suirs, mes jau turime kitą laukiančią!“.

67 Kai mažas kūdikėlis išlenda iš savo mamos, žemiškame gimime, jo mažas kūnelis spurda ir kojytės juda ir panašiai. Atleiskite man už tokį išsireiškimą, jūs jaunos moterys. Bet, kai tai įvyksta, bet raumenyse esanti gyvybė skatina juos judėti. Bet kai jis ateina į žemę, visų pirmausia jis pirmą kartą įkvepia orą, ir ten yra prigimtinis dvasinis kūnas kuris būtent tą akimirką turi įeiti į tą kūdikį. Palikite jį ramybėje, jis savo maža galvele prisiglaus prie motinos krūties ir pradės žįsti. Jeigu jis to nepadarytų, pienas ten iki apačios nepatektų.

68 Ar esate pastebėję, kai gimsta veršiukas jis... vos tik jis įgija pakankamai jėgų, kad atsistotų ant kojų? Kas jam tai pasako? Prieina iš karto prie savo motinos, suranda vietą ir pradeda žįsti. O, taip!

69 Nes, kai čia yra atvedamas šitas kūnas, jam pasiruošęs laukia dvasinis kūnas. Ir vos tik šis... O, aleliuja! „Ir jeigu šita žemiškoji, mūsų gyvenamoji padangtė suirs, ten yra kita jau laukianti“. Vos tik mums išlipus iš šitos, mes įlipsime į aną; tą, kuri nenori atsigerti šalto vandens, daugiau neturi poreikio gerti vandenį; tą, kuri nevalgo, jos nėra sudarytos iš žemės dulkių. Bet jos yra tokios pačios realios ir gali jausti, ir gali paspausti ranką, ir tiesiog myli ir viskas yra tobula. Ir tas kūnas ten laukia. Tai yra jo dalis. Jų yra trys.

70 Jūs pradodate savo Amžiną Gyvenimą čia prie altoriaus. Štai kur prasideda Amžinybė. O! Jūs pradodate Amžiną Gyvenimą štai čia. Tuomet jums atgimstate iš naujo, Dievo sūnus. Ir tuomet, kai jūs numirštate, jūs pradodate... Kai jus ištinka mirtis šiame kūne ir širdis sustoja plakti ir žemiškieji ratai sustoja suktis, tas mažas šešėlio šešėlio šešėlis, per sekundę jis tampa šešėlio šešėliu, po to jis tampa šešėliu, po to jis tampa srovele, po to jis tampa upeliu, po to jis tampa upe, po to jis tampa vandenynu, ir po kurio laiko jūs stovite ten esančių savo artimųjų akivaizdoje, dėvėdami dangiško kūno rūbus, jūs pažįstate vienas kitą, mylite vienas kitą, jūs pavirtote jaunu vyru ir jauna moterimi dar kartą. Visiškai teisingai. Jie laukia ten iki Viešpaties Jėzaus atėjimo. Ir vieną dieną tas Jo pašlovintas kūnas... Taigi, nepamirškite, tas

kūnas yra dangiškas, o ne pašlovintas, dangiškas kūnas. Ir vieną dieną tas dangiškas kūnas paliks Dangų kartu su Jėzumi.

71 „Nes tai aš sakau jums...“. Antrasis Tesalonikiečiams, penktas skyrius ar Pirmasis Tesalonikiečiams, penktas skyrius, vieno ar kito: „Aš sakau jums, aš nenoriu palikti jūsų nežinioje, broliai, dėl tų, kurie yra užmigę, kad jūs neliūdėtumėte taip, kaip kiti, kurie neturi vilties. Nes jei tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė (trečią dieną), taip ir tuos, kurie miega... (Kristuje), Dievas atves su Juo. Nes tai jums sakome Viešpaties žodžiu, kad mes, gyvieji ir pasilikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralengsime (ar nesukliudysime, tinkamesnis žodis) užmigusiųjų. Nesukliudysime užmigusiųsiems. Nes Viešpaties trimitas nuskambės ir mirusieji Kristuje prisikels pirmi“. Dangiškieji kūnai nužengs ir apsivilks žemiškus, pašlovintus kūnus. „Tuomet mes, gyvieji ir pasilikusieji būsime akimirksniu perkeisti, akies mirksniu, ir kartu su jais būsime pagauti, sutikti Viešpatį ore“.

65-0221 Kas yra šis Melchizedekas

88 Tuomet, po to, kai jūs atpažinote, kad pats Dievo Žodis yra Erelių maistas – tuomet jūs palikote prieš tai buvusį dalyką. Tuomet jūs buvote suformuotas į gyvą gyvojo Dievo atvaizdą. Jūs išgirdote iš jūsų teofanijos. „Jei šis žemiškas kūnas suirs, mūsų laukia kitas.“ Jūs sakote: „Ar tai tiesa, Broli Branhamai?“.

„Pagonių epochos pradžia ir pabaiga“ – 1955-0109v

149 Ir didis vyriausiasis Kunigas, Melchizedekas vieną dieną ateis. Ir mes valgysime komunią iš naujo su Juo, Dievo Karalystėje, vieną iš šių didžiųjų, šlovingų dienų! O, aš esu toks laimingas šį vakarą būdamas Karalystėje! Taip, pone. Vieną didingą dieną, vieną nuostabią dieną: „Laiko daugiau nebus!“.

150 Suprantate, mes atėjome iš Amžinybės. Mes buvome dar prieš atsirandant pasauliui. Ar jūs žinojote tai? Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą.

151 „Kur tu buvai,“ – Jis paklausė Jobo, kai Jobas galvojo turįs kažkiek išminties. Pasakė: „Kur tu buvai, kai aš padėjau pasaulio pamatą, prieš man jį padedant, kai Dievo sūnūs kartu giedojo ir rytinės žvaigždės šaukė iš džiaugsmo?“.

152 „Rytinės žvaigždės šaukė iš džiaugsmo“. Tos švytinčios šaukė iš džiaugsmo, kai jos pamatė, jog vieną dieną jos apsigyvens čia žemėje. O Karalius Melchizedekas ateis Dievo teisume ir atiduos Savo gyvybę tam, kad atpirktų mus Dievui, ir vėl, o dabar švytinčios žvaigždės per amžių amžiams.

153 „Kur tu buvai, kai Aš padėjau pasaulio pamatą? Paskelbk, prie ko jie yra pritvirtinti. Pasakyk Man ant ko jie pastatyti“. Pasakė: „Susijuosk strėnas. Aš noriu kalbėti su tavimi kaip su vyru“. Ir Jobas parpuolė veidu žemėn kaip negyvėlis. Jis negali to atlaikyti. Ten buvo Dievas. Štai taip. „Kur tu buvai, kai aš dėjau žemės pamatus?“.

154 Šią šlovingą Evangeliją išpranašavo Senojo Testamento pranašai. Ji keliavo amžiais. Ji yra čia šį vakarą. Ji yra patvirtinta Dievo. Ji apėmė pasaulį. Jie bandė Ją sustabdyti.

155 Bet pabandykite užgesinti ugnį vėjuotą dieną ar... ar išdžiovinti medieną miške? Na, jums tai nepavyks. Kuo daugiau ją gesinsite, tuo daugiau vėjo gūsių ji gaus, kuo daugiau vėjo ji gaus, tuo stipriau ji degs. Tik taip.

156 Anksčiau mes kalnuose kurdavome nedidelius laužus, kai bandydavau priversti ugnį įsidedti anksti ryte. Aš ateidavau ten ir užmesdavau šakalių ant jo; pradedavo rūkti dūmai. Aš žinau, kad jeigu ten yra nors kažkiek dūmų, ten taip pat kažkur yra ir ugnis. Viskas, ką reikėdavo padaryti, tai paimti savo skrybėlę ir pradėti mosuoti ja, ir ugnis įsipleksdavo.

157 Štai ko Bažnyčiai reikia šiandien, tai yra dar vieno galingo besiveržiančio Vėjo gūσιο, kuris pasirodė Sekminių Dieną, kad vėl būtų įpūstas Tikėjimas, kad priimti Viešpatį Jėzų Kristų Jo atėjimo metu Šlovėje.

158 Pažvelkite į ženklus, stebuklus ir vykstančius paslaptinius dalykus. „Žemės drebėjimai įvairiose vietose; potvynių bangos užlieja krantus,“ – tiesiog taip kaip Jėzus pasakė, kad bus, – „žmonių širdys nusilps dėl baimės“.

159 Baimė: „O, kas numes pirmąją kobalto bombą? Kas atsitiks? Po kelių valandų visas pasaulis bus sunaikintas“. Na, mes būsime Dievo Akivaizdoje dar jai nespėjus būti išmestai iš lėktuvo. Tai tiesa. Ką tai sukels? Tai nieko nesukels, bet mes nusimesime šitą seną kūno rūbą. Mes nusimesime ir pakilsime, ir įsikibsime į amžinąjį apdovanojimą, ir šauksime kildami oru: „Sudie, sudie,“ – maloni maldos valanda.

160 Viskas pasibaigs ir mes sugrįšime Namu. Paguldysime šitą seną kūną; iškeisime jį į karūną ir rūbą toje vietoje, kuris niekada nepraeis. Pavirsime iš seno vyro, senos moteris į jauną asmenį, kad gyventume amžinai be galo, šviestume ryškiau; ir nemirtingume, kad vaikšiotume pirmyn ir atgal Šlovės gatvėmis, Viešpaties Jėzaus Kristaus Akivaizdoje. Giedosime: „Garbė Dievui aukštybėse! Mūsų tarpe Jis padarė didelių dalykų“.

161 Šiandien mums esant kelionėje, Dievo Jėgai įrodant tai, kas yra kiekvienose rankose, apsidairykite ir pažiūrėkite, kur mes esame. Pažvelkite į figmedį išleidžiantį pumpurus. Pažvelkite į kitus medžius išleidžiančius pumpurus. Pažvelkite į tautas išleidžiančias pumpurus. Pažvelkite į Šventosios Dvasios Bažnyčių išleidžiančią pumpurus. Pažvelkite į pasikartojančias Sekmines, sugrįžtančius tuos pačius ženklus ir stebuklus. Aleliuja! Pasimelskime.

162 Dangiškasis Tėve, mes dėkojame Tau šį vakarą už Jėzaus Kristaus prisikėlimo Jėgą, už Jo didingą, aukščiausiąją Būtį, už Jo Šventosios Dvasios patepimą. Mes dėkojame Tau už

tai, kad Jis yra dabar čia, gyvas, visada gyvas, atliekantis užtarimą mūsų išpažinimo pagrindu. Mes dėkojame Tau už šią išgydymo Jėgą, kuri įžiebė mus kaip nuodėgulus, Viešpatie, išvedė mus iš kapo, prikėlė mus ir atnaujino mūsų jėgas, ir suteikė mums Jėgą tam, kad mes galėtume eiti toliau ir šviesti čia, šioje tamsoje. Mes dėkojame Tau už tai.

163 Tėve, mes meldžiame, kad Tu palaimintum kiekvieną, kuris nėra išgelbėtas. Palaimink visus išgelbėtus. Suteik tai, Tėve. Išgydyk visus ligonius; priimk šlovę. Palaimink šią mažą bažnyčią. Palaimink žmones. Palaimink brolių Nevilį, pastorių. Palaimink visus diakonus, turto globėjus. Suteik tai, Viešpatie. Uždėk ant jų Savo gydančias rankas. Ir jeigu velnias teis ir sukels prieštarumą, išgydyk tai, Viešpatie, greitai, su Balzamu iš Gileado. Suteik tai, Viešpatie. Išliek ant jų patepimo aliejų. Padaryk juos nusižeminusius širdyje, malonius sieloje. Tegul jie seks Viešpaties Jėzaus pėdsakais. Su jais nutinka žemiški dalykai ir jie suserga. Tegul Dievo Angelas stovės šalia tam, kad pateptų Jėzaus Krauju. Suteik tai. Išgydyk visas ligas.

164 Padėk man, Viešpatie, man išvykstant į tarnavimo laukus, matant tą didelį poreikį. Koks šios dienos poreikis! Milijonai numirė. Šiandien numirė šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančių pagonių, nepažinojusių Kristaus. Padėk man, brangus Dieve. Palaimink visus mus, kartu.

165 Ir vieną dieną pakelk mus ten iš šitos žemės, Viešpatie, kad sėdėtume su Tavimi Tavo soste, Dangiškose vietose, Kristuje Jėzuje. Suteik tai, Tėve. Iki to laiko, tegul mes turėsime sveikatą ir jėgas, nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.
